

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

UN TRIMESTRE

Dins Espanya: una pesseta.
Fera d'Espanya: dues pessetes.

Redacció i Administració

General Barceló, -1.-2.º

PALMA DE MALLORCA

LA AURORA

Surt cada dissapte per donar ventim i altres herbes a n-es qui s'ho guany

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

A Manacor: Ca-Mestre Antoni Fiet Ferrer, 5.—Ca l'amo Andreu Alcover, Plassa del Palau, 2.

A Palma: Llibreria d'En Guasp, Morey, 6.—Taller d'encuadernacions d'En Francesc Ferrer, Sta. Eulària, 25.—Llibreria Ernest Frau, Brossa.—Llibreria d'Alomar y Fontdevila, Brossa.

Parla En Revenjoli. Escoltau i oireu

Anguilades de bou

Si, ab una anguila de bou les n'haurém de donar avuy an ets anticlericals grans i menuts i de totes tates, que aquesta setmana han seguit anant fora corda contra l'Esglesia, contra sa Relligió i contra es... sentit comú.

I no vos dic res si n'han pegades de genoyades i de tomverses i de suets, i s'hi n'han dites de barbaritats!

Hala idò si els-e devertim una mica ab s'anguila de bou de sa veritat i de sa raó, que, creysme, a tots es qui se'n esberren, els-e fiblen de esta granada. Fort! més se'n mereixen!

I

Malanats! desgraciats!

Per dos socialistes parlam, que mos surten demunt es paperot socialista de Ciutat, tot aixarmats, predicant ses esclencies des sistema socialista, que ventá es meteix Barrufet per fer anar ses coses a la biorxa, i es qui primer en du sa post an es forn, es qui primer sufrix ses conseqüencies es especialment sa pobra.

Un d'aqueys dos escriguedoretjos, un tal Stela, mos canta ses glories de s'«escuela layca», i maleeix ses «escoles catòliques», tractantles d'«ignorants» i d'inimigues de sa veritat. ¡Ses «escoles layques»! Si, ses seues glories son ensenyar sa dolencia, sa blasfemia, s'immoralitat, sa mentida, es crim, s'assassinat! ¿Qu'han ensenyat fins avuy ses «escoles layques» dins Espanya, més que s'odi a Deu, un odi mortal a tot lo que fassa olor de Relligió, un odi que du tots es deixebles de tals «escoles» a cometre es crims més horrorosos, com se va veure durant sa «setmana trágica».

Si, aquella tracalada de lladres, incendiari, assassins i criminals de totes classes que feren aquella «setmana» d'iniquitats i d'atentats, eren en general deixebles de ses «escoles layques». No, aquestes escoles fins avuy no han sabut ensenyar res pus que s'ateisme, s'odi a Deu i a tota cosa bona, es fanatisme, s'ignorancia, sa barbariel Per coletgir de que serveixen ses «escoles layques» i quina classe d'il·lustració escampen, basta observar lo que son es socialistes i es seus periòdics, escrits ab sos peus, farcits de desbarats de gramática, sense sebre brot d'història, demostrantse uns ignorants de set soles, que no saben més que tirar pennades i bramare contra Deu, l'Esglesia i es que tenen es bon gust de no esser socialistes. E-hi ha periòdics a Mallorca més perversament escrits i de més mala rel que s'«Obrereto Balear» i sa «Grenerota soyada» («La Escoba») de Lluchmajor? Si acás només e-hi ha es «Puput», que, per dirho així com es, en materia de carronyeria i perversitat d'estil i d'intenció banya es nas de saliva an es més pintat.—An ets abres les hem de conèixer p'es seus fruyts; i això son es fruyts de ses «escoles layques»: paperots tan perversos com s'«Obrereto Balear» i sa «Grenerota soyada», que son un atentat contra sa gramática, contra sa moral, contra es sentit comú; i en materia de

fets, es crims horrorosos de sa «setmana trágica», es robos, ets incendis, ets assassinats, ses profanacions de cadàvers son es resultat de ses «escoles layques», son es fruyts de ses «escoles layques»... ¿Que hu sentiu vos de Lluchmajor, que teniu sa... «frescura» de sortir demunt s'«Obrereto Balear» a contarmos ses glories de s'«escuela layca»? ¡Sols un ignorant presumit com vos s'atrevirá a dir que ses «escoles catòliques» no donen cap instrucció bona p'es pobres, pe' sa classe trebayadora i que siguen escoles d'ignorancia! Ses escoles catòliques, germanet, posseeixen i ensenyen sa veritat de Deu, s'única veritat relligiosa fora de la qual no hi ha més que fosca pe's homo demunt la terra; ses «escoles catòliques» posseeixen i ensenyen sa veritat que'l Bon Jesús va dur an el mon, s'única instrucció que pot treure s'homo de s'ignorancia i de sa fosca i de sa iniquitat i de sa mort des pecat, que es sa font i sa rel de tots es mals que hi ha an el mon.

¡O miserables socialistes! El Bon Jesús, el Fill de l'Etern Pare, el meteix Deu en persona vengué fet homo an el mon per esser es «camí», sa «veritat» i sa «vida» de tots ets homos, per salvarlos de ses uncles de Satanás, que los havia fets tots esclaus seus, fentlos perdre s'hereuatge etern i infinit de la Gloria; i voltros sou tan malanats, tan desgraciats, tan miserables que vos estimau més sa fosca que sa lum, vos estimau més sa mort que sa vida, vos estimau més Satanás que Deu! ¡Teniu pit per rebrotjar s'instrucció, s'ensenyansa catòlica, qu'es s'instrucció, qu'es s'ensenyansa de tot un Deu, del Bon Jesús, del Fill de Deu Pare, s'instrucció i s'ensenyansa del meteix Deu Esperit Sant! ¡Malanats! ¡desgraciats! ¡miserables!

II

Un altre pobre errat de contes

S'altre que surt dissapte demunt s'«Obrereto Balear» es un tal Damiá Feliu, d'Alaró, pero que firma es seu articletxo a Lluchmajor. Aqueix desgraciat, va tan esberrat i tant lluny d'osques, que té pit per dir qu'está de lo més satisfet perque a Lluchmajor n'hi ha haguts dos, homo i dona, que se son aplegats «civilment», sensa voler rebre es Sagrament que Deu va establir per consagrar s'unió d'homo i dona, sa formació de sa familia! Tots es pobles de la terra, des que hi ha memoria d'homos, han considerat es matrimoni com una cosa sagrada, que s'ha de fer acudint a Deu, posant hi sa Relligió p'es mitx! Consideraven sempre i consideren encara tots es pobles de la terra que sa vida conjugal i sa formació d'una nova familia es una cosa tan grossa i tan sagrada, que no's pot fer sensa Deu, sensa que'n passi sa Relligió. Si acudint a Deu, si implorant s'assistencia de Deu, sa sanció de Deu, encara resulta tan difícil i plena de reclaus, sobams, fondals i mala-petja, ¿que ha d'esser sensa Deu, despreciant sa assistencia de Deu, potetjant sa voluntat de Deu, renegant de Deu, alsantse contra Deu? ¿Que ha d'esser des malanats que s'atreveixen a entrar dins aquella vida, a intentar sa formació d'una familia, renegant de Deu, potetjant sa lley de Deu, despreciant, escupint es Sagrament que Deu ha posat pe'sa vida conjugal i pe'sa

formació de sa familia? ¡I aqueix desgraciat alaroner mos surt demunt es paperot socialista, demostrantse «tot satisfet» perque a Lluchmajor e-hi ha haguts dos... desgraciats qu'han feta aqueixa gran barbaritat, qu'han comès aqueix horrible atentat de potetjar sa lley de Deu, de no voler es sagrament de Deu i se son «aplegats» «civilment», sensa cap sagrament, com ets irracionals! ¡I d'això s'alegra aqueix alaroner! ¡Ah desgraciat! ¡Mirau qu'això es una satisfacció propia des dimonis! ¡Sols es dimonis i es qui se son entregats an el dimoni ab cos i cordes están «satisfets» de que Deu sia ofès, de que se rompa sa lley, de que se potetgin es sagraments de Deu, sa Misericordia de Deu, sa Bondat de Deu! ¡I vos jo alaroner malanat! demostreu «satisfacció» de tot això?

—¡O Deu del cel! ¡perdonau! que no sap que's diu ni que's metgenca!

III

¡Quin torre-pipes!

Es glosador aygordenter des paperot socialista de Ciutat, que's firma «Fundidoretxo», posa dissapte unes gloses sueres de lo més ridícul i toixarrut que may haguessen vist. Casi cada paraula es una cossa a sa gramática o an es sentit comú o a ses regles més elementals de sa rima o consonansa. Sens dupte li mostraren de fer «gloses» an aqueix torpessano a qualche escola layca; son una prova aqueixes «glosés» de lo que donen de si ses escoles layques en materia de literatura. No hi ha cap taverna, per esquinsada que sia, aont no n'hi puguen aprendre més de gramática que a una escola layca. E-hu demostren aqueixes gloses carronyes i criminals, que arriben a s'estrem de suposar que l'Esglesia «obliga es cristians a pagar deumes cada dia», i que a un poble que no hi plovia, es Rector se'n pujá a se trona, i va dir: «Si me dúyeu moltes de llimosnes per mi, plouria. Si no me duys molta de cosa, vos morireu de fam; foreu uy tots!» S'es vist may res més fals ni més ridícul?

IV

¡Es mentida!

S'«Animalot pudent» suposa dissapte que noltros sempre haviem sostengut que «es capellans eren impecables», i qu'ara, avuy fa quinze dies, estrets per ell, hein hagut de confessar que no hi ha tal «impecabilitat». ¿Quant ni aont hem dit noltros may que «es capellans» sien «impecables»? ¿Que no es capaç s'«Animalot pudent» de citarmos res qu'hágem dit may d'ont se puga coletgir que noltros hágem sostengut may res d'això? I això es es sistema que usa s'«Animalot pudent» per combatremos: sa mentida descarada, sa calumnia desenfreada. Així fa bon combatre devant beneyts i bobians que's creguen tot lo que'ls entaferra.

V

Porquetjant

Si, es «Puput», segons sa seua costum animalenca, segueix «porquetjant», soyant i enllofant ses seues planes ab escenes pornogràfiques, de lo més

vert i vergonyós que's puga imaginar. Dissapte passat en posá una d'escena lúbrica, de lo més crúu i cremador, baix des titol «Comedis humanas». Sens dupte aqueix pipiolis, aqueix fariseus que tant s'escandalisen des termes a ferir ab que LA AURORA reprèn es vici i fibla sa desvergonya des paperots anticlericals, no se serán escandalisats gota de s'escena deshonestíssima que es «Puput» pinta ab aquella senayada de fems qu'ofereix an es seus devots, que no mereixen figurar a cap altra categoria més que a sa des qui grunyen i caminen ab quatre potes. Si, tots es qui caminen ab quatre potes, si sabessen lletgir, serien suscriptors des «Pu-put».

VI

Cosses de s'«Animalot pudent»

Parlant de sa «festa escolar» de Manacor en dona una partida an el Rt. Sr. Rector de Manacor, a ses digníssimes i exemplaríssimes Monges franciscanes, de la Caridat i de la Puresa, an es reverents Pares Predicadors, frys de St. Domingo de Guzman, i llavò an es «ruc de Santa Xirga».

¿Qui es aqueix «ruc»? Es noningú que ha escrites aqueix ratx d'animalades, es prou covart es gran canalla per tirar sa pedra i amagar sa ma. Se veu a la llejo per qui diu an això de «ruc»; pero, com si anomenava sa persona per qui hu diu, sap qu'aquesta el duria an es tribunal i que s'hi posaria sa ma, tira s'infamia sensa anomenar persona, pero de manera que ja l'entenguin i puga ofendre. Així hu fan es noninguns i es canalles!

Aont brilla també pe' sa seua ausencia sa «cavallerosidat» des «Pu-put» es ab so fer burla de ses digníssimes i exemplaríssimes Monges franciscanes, de la Caridat i de la Puresa de Manacor, aqueys àngels en carn humana, consagrades a servir malalts i a ensenyar es nostro jovent! Sempre ets homos, per poc civilisats que sien, han respectades ses dones, ses senyores, i han considerat una vilesa, una indignitat anar a insultarles o a ferne befa. Pero això son ets homos conforme que hu fan; això son ses persones decents que hu observen. Ets «animalots pudents», ets estrúmbols com el «Puput», no fan res d'això; fan tot lo contrari; ses seues fantasies son faltar a sa cavallerosidat i a sa decencia, fent befa d'unes senyores tan dignes i respectables, com a senyores i com a monges, com son ses Relligioses franciscanes, de la Caridat i de la Puresa que tenen costures dins Manacor.

VII

¿De qui es es Convent de St. Vicens Ferrer?

Es «Puput» nega descaradament es dret de propietat que es Frares Dominics tenen demunt es «Convent», això es, sa «clasta» ab totes ses seves dependencies, dient que tal claustra ab totes ses seues dependencies «son una herenci absolutament des poble». Ay si? ay «des poble»? I ¿qui va esser es testador que deixá tal «herenci» an «es poble»? ¡Veyam! ¡que mos ho diga s'«Animalot pudent» qui va esser que va fer «es poble» herreu des «Convent de St. Vicens Ferrer» de Manacor! Es una solemne

